

Arrest

nr. 308 170 van 12 juni 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94 / 2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 6 december 2021 toe op het Belgische grondgebied en diende op 8 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 29 juni 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 30 juni 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

U, S.(…) K.(…) S.(…), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun van origine, soennitisch moslim en afkomstig van het subdorp Nandarkhel, dorp Malkikhel, district Shirzad, provincie

Nangarhar. U bent tot de achtste graad naar school gegaan en na de dood van uw moeder bent u gestopt met school.

Ongeveer zes jaar geleden stierf uw moeder en u ging daarna vaak naar het huis van uw maternale oom. Tijdens deze bezoeken ging u een geheime relatie aan met zijn dochter, uw nicht K.(...). Ondertussen vroeg de buurman van uw maternale oom, genaamd T.(...), de hand van K.(...) voor zijn neef, N.(...). Uw maternale oom wilde hier niet op ingaan omdat de vader van N.(...), genaamd S.(...), een grote commandant van de taliban geweest was. Ook T.(...) zelf was lid van de taliban. Net hierom had deze familie veel macht en begonnen ze druk uit te oefenen om K.(...) aan N.(...) uit te huwelijken. Uw oom had hierdoor geen andere optie en stemde toe onder de voorwaarde dat T.(...) aan uw oom drie miljoen Afghani's zou betalen. Hiermee hoopte hij dat ze de voorwaarde zouden weigeren en geen nieuw huwelijksaanzoek zouden doen. Echter, T.(...) accepteerde dit en begon aan de voorbereidingen.

Toen K.(...) te weten kwam dat haar vader hiermee had ingestemd, kwam ze naar uw huis. Jullie waren aan het praten tegen elkaar en uw vader zag dit en werd heel kwaad. Hij begon u te slaan en K.(...) vertelde uw vader daarop over jullie relatie en over de plannen van haar vader om haar uit te huwelijken aan een talib. Ze vroeg aan uw vader om u met haar te laten trouwen. Uw vader stuurde u daarop naar het huis van uw paternale oom terwijl hij een oplossing zocht. Hij belde ook naar uw maternale oom om de zaak te bespreken en voor te stellen om niemand over de geheime relatie te vertellen, maar jullie wel uit te huwelijken aan elkaar. Uw maternale oom stemde toe, maar de broer van K.(...), genaamd Z.(...), was het hier niet mee eens omdat K.(...) al beloofd was aan N.(...). Daarop onthulde K.(...) dat ze met u wilde trouwen en vertelde ze iedereen over de relatie. Z.(...) werd hierop razend, nam zijn wapen en schoot K.(...) dood.

De familie van N.(...), allemaal leden van de taliban, kwamen naar uw huis om u te vinden maar u was bij uw paternale oom. De volgende dag regelde uw oom uw vertrek uit Afghanistan. Iedere dag gaf deze familie waarschuwingen aan uw vader om u te overhandigen. Een week na de machtsovername van de taliban, kwamen de taliban naar het huis van uw paternale oom en ze namen uw vader mee. Ze brachten hem naar Khogyani district, doodden hem en brachten zijn lichaam naar Malkikhel.

U verliet Afghanistan ongeveer vijf jaar voor uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije en Servië naar België waar u aankwam op 6/12/2021. Op 8/12/2021 diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: uw taskara, de taskara van uw vader en de envelop waarmee de documenten verstuurd werden. U legt ook kopieën neer van volgende documenten: uw paspoort, de taskara's van uw broers, foto's van de lichamen van uw ouders en screenshots van online bedreigingen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste legt u weinig doorleefde en weinig aannemelijke verklaringen af omtrent uw geheime relatie met K.(...), waarvan u beweert dat die ongeveer een jaar duurde (CGVS, p. 11). Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over het karakter en de persoonlijkheid van K.(...) allerminst doorleefd overkomen. Toen u de kans kreeg alles te vertellen wat u leuk vond aan K.(...), kwam u niet verder dan te stellen dat ze zeer mooi was, dat ze u heel veel liefde gaf, dat ze u veel respect gaf en dat ze altijd voor u zorgde en al haar aandacht aan u gaf (CGVS, p. 11). Op de vraag om haar karakter te beschrijven, antwoordt u dat het een zeer vriendelijk meisje was die erg van kinderen hield, zeer lief was voor haar ouders en altijd lachte naar iedereen (CGVS, p. 11). Op de vraag om over haar hobby's en interesses te vertellen, antwoordt u dat er in de gemeenschap niet veel is om te doen voor vrouwen. Volgens u bleef ze altijd thuis en verzamelde ze graag fruit van de tuin (CGVS, p. 11). Dat u niet verder komt dan dergelijke banale verklaringen, doet meteen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met K.(...).

Daarnaast legt u ook weinig aannemelijke en doorleefde verklaringen af over het tot stand komen van uw relatie. Tijdens de uiteenzetting van uw problemen zegt u er enkel het volgende over: 'Omdat ik altijd zijn huis bezocht, zijn dochter genaamd K.(...) en ik geraakten in een relatie met elkaar.' (CGVS, p. 9). Als er u bijkomende vragen gesteld worden, geeft u het vage antwoord dat K.(...) altijd goed voor u zorgde en dat de relatie zo startte (CGVS, p. 11). Op de vraag wie de eerste stappen ondernam om de relatie te starten, geeft u aan dat K.(...) degene was die dit deed. Op een bepaald moment zou zij haar gevoelens aan u onthuld hebben en u zou de relatie geaccepteerd hebben (CGVS, p. 11). Enerzijds dient hier opgemerkt te worden

dat het, binnen de Afghaanse context, weinig geloofwaardig is dat een meisje van 16 jaar het initiatief zou nemen om een geheime relatie aan te gaan, gezien de ernstige – en mogelijks fatale – gevolgen die dit met zich zou kunnen meebrengen (zie map 'Landeninformatie'). Anderzijds dient ook opgemerkt te worden dat uw verklaringen omtrent het ontstaan van deze relatie weinig doorleefd overkomen en erg op de vlakte blijven. U geeft vage en algemene antwoorden en slaagt er niet in een concreet beeld te schetsen van het tot stand komen van jullie relatie. De vraag dient hier ook gesteld te worden hoe jullie tot dit punt zijn kunnen komen, aangezien u later in het interview aangeeft dat u meestal samen met haar zussen en haar moeder in de gastenkamer zat (CGVS, p. 12; cfr. infra), waardoor persoonlijke gesprekken over jullie relatie op die momenten onmogelijk waren. Nergens in uw verklaringen biedt u hier enige verklaring voor.

Ook geeft u aan dat jullie nooit gepraat hebben over de mogelijke gevolgen of risico's van deze relatie. Meer nog, jullie zouden zelfs nooit nagedacht hebben over de gevolgen, de risico's of het gevaar van deze geheime relatie (CGVS, p. 13). U schrijft dit toe aan jullie leeftijd en de fase van jullie relatie, maar binnen de Afghaanse context is dit weinig geloofwaardig gezien de zware gevolgen die een geheime relatie met zich zouden meebrengen. Bovendien geeft u dan wel aan dat jullie de relatie probeerden verborgen te houden door te doen alsof jullie elkaar niet kenden als er andere mensen bij waren (CGVS, p. 12), wat net wel getuigt van inzicht in – en denkwerk omtrent – het verboden karakter van jullie relatie. Dat jullie deze gevaren geen enkele keer besproken zouden hebben tijdens een relatie die volgens uw verklaringen een jaar heeft geduurd, tot op het moment dat er een huwelijksaanzoek kwam ten aanzien van K.(...), is ongeloofwaardig binnen de Afghaanse context.

Bovendien blijven ook uw verklaringen over de invulling van uw relatie met K.(...) op de vlakte. Op de vraag welke activiteiten jullie samen deden, antwoordt u dat jullie vooral met elkaar zouden praten en soms ook thee zouden drinken of fruit zouden eten (CGVS, p. 12). Echter, op de vraag over wat jullie zowat praatten, geeft u het weinig doorleefde antwoord: 'Als ik daar niet naartoe ging voor een tijdje, dan zei ze me 'waarom kom je niet altijd om me te zien'. Ik zei haar vaak hoe mooi ze was en zij zei tegen me hoeveel ze van me hield. Dat was alles waar we over praatten.' (CGVS, p. 12). Nochtans geeft u aan dat jullie elkaar één of twee keer per week zagen, waardoor er toch wel tijd geweest zou moeten zijn voor meer diepgaandere gesprekken, zeker aangezien u ook aangeeft dat jullie gedurende een jaar een relatie hadden. U specificeert dan dat jullie elkaar vooral in de gastenkamer van haar huis ontmoetten, maar dat zou meestal samen met haar zussen en haar moeder erbij zijn (CGVS, p. 11-12). Hoe jullie dan persoonlijk gesprekken konden hebben die geleid hebben tot het ontstaan van een geheime relatie, laat u in het midden. Opnieuw missen uw verklaringen hier elke vorm van diepgang, wat de geloofwaardigheid van uw voorgehouden liefdesrelatie met K.(...) verder ondergraaft.

In dit kader dient opgemerkt te worden dat er u ook gevraagd werd om te vertellen over een leuke of opmerkelijke gebeurtenis die zich voordeed toen jullie samen waren. U antwoordde hier het volgende op: 'Als we een kans kregen als we samen waren wou ik dicht bij haar en haar aanraken, maar ze was heel verlegen en bang om dicht bij mij te komen. Om niet betrappt te worden. Maar een dag kon ik haar omhelzen en haar kussen, dat is iets dat ik altijd zal herinneren.' (CGVS, p. 12). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat u eerder enerzijds aangaf dat jullie niet nadachten over de gevolgen en risico's van de relatie, wat dus haaks staat op hetgeen u hier verklaart. Anderzijds gaf u eerder aan dat K.(...) het initiatief nam om de relatie te starten en dat zij nadien ook rechtstreeks uw vader aansprak in verband met een mogelijk huwelijk (CGVS, p. 9, 11). Het beeld dat u hiermee ophangt van K.(...) kan geenszins omschreven worden als dat van een 'bang en verlegen' meisje. Dit doet vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze anekdote en/of de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw relatie.

Ten slotte werd er ook over de toekomst schijnbaar niet gepraat in uw relatie. U geeft aan dat jullie nog maar recent aan de relatie begonnen waren en nog niet nadachten over de toekomst (CGVS, p. 11). Op de vraag of u K.(...) ooit gevraagd heeft naar de huwelijksplannen van haar familie voor haar, antwoordt u dat jullie niet over het huwelijk praatten omdat jullie een nieuwe relatie hadden. Pas nadat er iemand om K.(...) haar hand gevraagd had, zou ze u dan aangesproken hebben hierover (CGVS, p. 11). Nochtans waren de vier oudere zussen van K.(...) allemaal al getrouwd, dus K.(...) was de volgende in de lijn (CGVS, p. 13). Het is dus vreemd dat dit een onderwerp was dat niet aan bod zou zijn gekomen tijdens jullie gesprekken. Geconfronteerd hiermee geeft u enerzijds aan dat uw moeder nog maar gestorven was en dat het cultureel niet aanvaardbaar is om te praten over het huwelijk bij de sterfte van een dicht familielid en anderzijds dat K.(...) het onderwerp nooit zelf aanhaalde (CGVS, p. 14). Binnen de Afghaanse context, waarin meisjes op jonge leeftijd uitgehuwelijkt worden en trouwplannen voor dochters doorgaans op voorhand vaststaan, is het bevreemdend dat jullie dit nooit besproken hebben. U slaagt er niet in om hier een afdoende verklaring voor te bieden. Dat u een dergelijke desinteresse tentoonspreidt ten aanzien van de toekomst van uw partner – en bijgevolg ook uw eigen toekomst – is uiterst bevreemdend, zeker rekening houdende met het feit dat een geheime relatie verregaande – en vaak dodelijke – consequenties kent binnen de Afghaanse context.

Concluderend kan hier gesteld worden dat u er niet in slaagt een aannemelijk beeld op te hangen van de zogenaamde relatie die u met K.(...) aanging. Uw verklaringen zijn dermate vaag en onaannemelijk dat ze de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate aantasten.

Ten tweede legt u vreemde verklaringen af omtrent de omstandigheden en de gebeurtenissen die geleid hebben tot het ontdekken van de relatie en de reactie van uw vader hierop. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen bij het CGVS verschillen van uw eerdere verklaringen bij DVZ hieromtrent. Bij

DVZ gaf u aan dat K.(...) naar jullie huis kwam toen ze te horen kreeg dat haar vader met het huwelijksaanzoek ingestemd had, dat ze alles aan u vertelde en dat u op uw beurt alles tegen uw vader vertelde. U verklaarde dat uw vader toen heel kwaad werd en u in elkaar sloeg (DVZ, punt 5). Echter, tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat uw vader jullie samen zag zitten in de tuin en daarop heel kwaad is geworden en u is beginnen slaan. K.(...) zou daarna alles over jullie relatie tegen uw vader verteld hebben. Enerzijds legt u dus verschillende verklaringen af omtrent het verloop van deze ontdekking (i.e., 'uw vader betrapt jullie' vs. 'u vertelt alles tegen uw vader') en anderzijds ook over de verantwoordelijke voor de onthulling (i.e., 'u vertelt alles tegen uw vader' vs. 'K.(...) vertelt alles tegen uw vader'). Het is zeer vreemd dat u over deze zaken verschillende verklaringen aflegt. Dit zijn namelijk geen details, maar essentiële elementen in uw verklaringen. Dat u hier verschillende verklaringen over aflegt, doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder afbrokkelen.

In dit kader dient ook opgemerkt te worden dat er vreemde elementen zitten in uw verklaringen hieromtrent. Enerzijds is het vreemd dat K.(...) het initiatief zou nemen om uw vader op de hoogte te brengen van jullie relatie, terwijl jullie zich in uw huis bevonden en met uw vader spraken, zeker gezien haar lagere positie in de Afghaanse samenleving als vrouw zijnde. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat K.(...) u al vaak had gevraagd met uw vader te praten, maar dat u dit niet durfde omwille van de recente dood van uw moeder. Toen uw vader jullie samen zag begon hij u te slaan waardoor u de kans niet had om tegen hem te praten (CGVS, p. 14). Het CGVS merkt hier ook op dat dit wederom tegenstrijdig is aan uw eerdere verklaring dat jullie niet over de toekomst praatten met elkaar (cfr. supra). Hier geeft u namelijk duidelijk aan dat K.(...) u vroeg om met uw vader te praten, waardoor jullie klaarblijkelijk wel over de toekomst en een eventueel huwelijk gepraat hebben. Anderzijds dient hier ook opgemerkt te worden dat uw vader een erg extreme reactie stelde op het zien van jullie twee. Volgens uw verklaringen waren jullie namelijk enkel aan het praten maar begon hij u wel meteen hardhandig neer te slaan toen hij dat zag (CGVS, p. 9). U geeft aan dat hij dit deed omdat het in uw cultuur verboden is voor jongens en meisjes om elkaar te ontmoeten voor een huwelijk en dat hij dacht dat jullie iets zondigs of illegaals deden. U verklaart dat hij kalmeerde toen K.(...) alles uitlegde (i.e., de relatie en haar huwelijkswens) hetgeen vreemd is, aangezien dit net zou bevestigen dat jullie effectief iets 'zondigs' aan het doen waren (CGVS, p. 9, 14).

Bovendien is het zeer moeilijk te begrijpen dat, nadat deze taliban familie instemde met een bruidsschat van 3 miljoen Afgani, uw maternale oom daarna nog steeds een huwelijk met u zou verkiezen boven een huwelijk met N.(...), wat hem een stuk rijker zou maken. U geeft aan dat uw maternale oom sterk gekant was tegen een huwelijk met een talib, maar hij had zelf een zoon die lid was van de taliban, waardoor er wel vraagtekens kunnen geplaatst worden over zijn loyaliteiten en ideeën over de taliban. U geeft aan dat uw oom, ondanks het lidmaatschap van zijn zoon bij de taliban, zelf geen banden had met noch de taliban, noch de overheid (CGVS, p. 14). Er kan hier echter gesteld worden dat het vreemd is dat hij zo sterk gekant zou zijn tegen een huwelijk met een talib als zijn eigen zoon ook talib was. U kan geen andere verklaring aanreiken.

Ten derde legt u vreemde en verschillende verklaringen af omtrent de reactie van uw eigen familie en de familieleden van K.(...) omtrent het ontdekken van de relatie. Vooreerst heeft u tijdens uw interview bij DVZ helemaal niet aangegeven dat uw vader naar de vader van K.(...) belde om een huwelijk te regelen en dat hij hiermee akkoord is gegaan (DVZ, punt 5). Geconfronteerd hiermee verklaarde u dat er u toen werd gevraagd om kort te vertellen over uw problemen (CGVS, p. 19). Nochtans is dit opnieuw een belangrijk element in uw relaas waarvan het vreemd is dat u dit zou vergeten vermelden, en u legde trouwens omstandige verklaringen af voor de DVZ waarbij u stap voor stap beschreef wie wat deed wanneer. Bovendien werd er u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd naar uw eerdere interviews en daar had u aangegeven dat het oké verlopen was (CGVS, p. 2). Het is dus vreemd dat u dit daar niet vermeldde.

Bovenaande zaken zijn dermate vreemd dat er verdere twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten vierde legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent de gebeurtenissen die plaatsvonden nadat u Afghanistan verliet. Vooreerst geeft u aan dat deze taliban familie (i.e., de familie van N.(...)) en Z.(...) (i.e., de broer van K.(...)) uw familie iedere dag waarschuwingen gaf om u over te leveren en dat uw familie uiteindelijk, twee weken na uw vertrek, ook het dorp dienden te verlaten omwille van deze problemen en bedreigingen (CGVS, p. 10). Het is hierbij vreemd dat deze personen tijdens de twee weken dat ze dagelijks langskwamen, geen wraak op uw familieleden genomen hebben. Nochtans, wanneer de eer van een familie geschonden is, dient deze hersteld te worden en volgens de regels van de Pashtunwali wordt algemeen aanvaard dat wraak (badal) genomen wordt ook op de familieleden van de andere partij (zie map 'Landeninformatie'). Dat Z.(...) zodanig in zijn eer gekrenkt was dat hij zijn eigen zus ter plekke doodde, maar kennelijk uw familie ongemoeid liet gedurende deze twee weken, brengt de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder aan het wankelen. Hetzelfde kan bovendien gezegd worden over de familie van N.(...), aangezien u later in uw verklaringen aangeeft dat zij claimden dat K.(...) al van hun was, aangezien er een overeenkomst was voor een huwelijk (CGVS, p. 17).

Daarnaast is het erg merkwaardig dat u, tijdens uw vlucht uit Afghanistan, klaarblijkelijk geen enkele interesse toonde in het lot van K.(...). U geeft aan dat u, toen uw oom u zei dat u Afghanistan moest verlaten, niet gevraagd heeft naar de situatie van K.(...) (CGVS, p. 16). U verklaart dat u pas twee weken later te weten kwam dat ze gestorven was (CGVS, p. 15). Dat u geen enkele poging deed om informatie in te winnen over

het lot van uw grote liefde, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relatie met haar.

Ten slotte verklaart u ook dat uw vader, een week na de machtsovername van augustus 2021 en ongeveer 2,5 jaar nadat u Afghanistan verliet, meegenomen werd door de taliban en gedood werd door hen (CGVS, p. 10, 17). U geeft aan dat ze uw vader eerder niet konden bereiken, omdat de overheid daar aanwezig was. Na de machtsovername van de taliban konden ze uw familie rechtstreeks bereiken en daarom hebben ze uw vader meegenomen (CGVS, p. 17). Het is vreemd dat ze uw vader 2,5 jaar na de feiten zouden doden, terwijl ze daar op het moment van het conflict zelf ook de mogelijkheid toe hadden, maar het volgens uw verklaringen toen beperkt hielden tot waarschuwingen om u over te leveren. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat u, ter staving van de dood van uw vader enkel een foto neerlegt van zijn lijk. Deze foto toont op zichzelf weinig aan – de afgebeelde persoon kan eender wie zijn, en kan gewond of gestorven zijn op gelijk welke wijze.

Ten vijfde haalt u nog een bijkomende vrees aan bij terugkeer. U geeft aan dat mensen die in een nietislamitisch land gewoond hebben, volgens de taliban veranderd zijn in hun denken en kledingstijl en gezien worden als slechte gelovigen (CGVS, p. 19-20). Op de vraag of er iets veranderd is voor u sinds u in België bent aangekomen, geeft u aan dat er niets specifiek en niets met betrekking tot uw geloof is veranderd, maar dat u soms wel eens uw gebeden zou vergeten (CGVS, p. 19-20). U laat hierbij na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent en u verklaart enkel dat de taliban deze verwestering aan u zullen toeschrijven. Echter, uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Hierover wordt infra meer in detail geargumenteed bij de bespreking van uw nood aan subsidiaire bescherming.

Ter volledigheid wenst het CGVS nog te wijzen op volgende zaken. Vooreerst merkt het CGVS op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken, met name Griekenland (DVZ, punt 37), Bulgarije (DVZ, punt 24-25, 37; CGVS, p. 7) en een aantal 'onbekende landen' (DVZ, punt 37; zie administratief dossier). Het feit dat u naliët om in een van de voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen of af te werken, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Daarnaast spreekt u over bedreigingen die u gekregen heeft toen u zich in Turkije bevond. U geeft aan dat u (online) bedreigd werd door verschillende personen nadat u een overheidsgezinde post op facebook had gezet. Verschillende personen begonnen u dan waarschuwingen te sturen waarin ze zeiden dat ze uw familieleden zouden doden als ze die zouden vinden (CGVS, p. 17). Ze zouden weten dat uw familie zich in Surkhrod bevond maar noch u, noch uw familie kende deze personen (CGVS, p. 18). Ondertussen heeft u uw sociale media identiteit veranderd, waardoor u niet meer gecontacteerd kan worden door hen. Aangezien u aangeeft dat deze bedreigingen dateren van 2018 tot 2020 en dus momenteel niet meer aan de orde zijn (CGVS, p. 17-18) én u verder ook geen vervolgingsfeiten aanhaalt ten aanzien van uw overgebleven familieleden in Afghanistan hieromtrent, kan ervan uitgegaan worden dat u bij terugkeer ook geen problemen meer zou kennen hierdoor. Deze bedreigingen kunnen ook makkelijk in scene gezet zijn, en zijn op zich maar weinig overtuigend.

In dit kader wenst het CGVS op te merken dat u aangeeft dat twee van uw broers ondertussen ook Afghanistan verlieten, maar dit zou zijn omwille van hun persoonlijke problemen met de taliban (CGVS, p. 19), wat kennelijk geen uitstaan heeft met de door u voorgehouden problemen; uw voorgehouden vrees voor vervolging moet in uw eigen hoofde beoordeeld worden.

Ten slotte haalt u op een bepaald moment aan dat er een aantal personen in uw dorp altijd over de taliban praatten en jonge personen probeerden te rekruteren (CGVS, p. 10). U geeft echter expliciet aan dat u geen problemen had hieromtrent omdat u te jong was waardoor er gesteld kan worden dat u ook bij terugkeer geen problemen zal kennen hieromtrent (CGVS, p. 19).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort, uw taskara, de envelop waarmee de documenten verstuurd werden en de taskara van uw vader en uw broers vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en familieband. De foto van het lichaam van uw moeder is niet gerelateerd aan uw asielrelaas, aangezien ze gestorven is tijdens de bevalling van uw jongste zus (CGVS, p. 5). De screenshots die u indient van de online bedreigingen zijn slechts afgeprinte kopieën. Het CGVS wenst hier te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. De bewijswaarde hiervan is dan ook laag. De overige documenten kwamen hierboven al aan bod.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het

slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§249-254; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal

terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid

heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u in Afghanistan naar school gegaan te zijn tot uw zestien jaar. U verklaart ook nog in contact te staan met uw paternale oom in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB CGVS), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het recht om gehoord te worden.

Aangaande de motieven van de bestreden beslissing stelt verzoeker dat de commissaris-generaal geen enkele tegenstrijdigheid of incoherentie kan aanduiden in zijn verklaringen. Verzoeker wijst erop dat er weliswaar algemene informatie wordt toegevoegd over relaties tussen mannen en vrouwen in Afghanistan, maar dat dit niet werd aangewend tegen verzoeker en zijn asielrelaas. Volgens verzoeker is het relaas geloofwaardig en toont de motivering aan dat de feiten verkeerd werden ingeschat en geen rekening werd gehouden met de specifieke Afghaanse context. Er wordt, zo oppert verzoeker, enkel verwezen naar de Afghaanse context in het kader van het geheime karakter van hun relatie en het gegeven dat verzoeker en zijn geliefde niet over de risico's hebben gesproken. De kleine verschillen tussen verzoekers verklaringen bij

de Dienst Vreemdelingenzaken, waar alles snel en kort moest worden uitgelegd, en deze bij het Commissariaat-generaal zijn volgens verzoeker onvoldoende om aan het asielrelaas te twijfelen. Verzoeker acht de beslissing subjectief en stelt dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Ondergeschikt vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) en c) van de vreemdelingenwet.

Naar aanleiding van de weigering van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beweert verzoeker dat de commissaris-generaal zich baseert op de EASO-rapporten van 2017, 2018 en 2019 en zou concluderen dat hij veilig in Kabul kan wonen.

De commissaris-generaal ging volgens verzoeker, wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft, uit van een verkeerde lezing van de verschillende landenrapporten. Verzoeker citeert uit de UNHCR *Eligibility Guidelines* van augustus 2018, een OSAR-rapport over Afghanistan van september 2019, een internetartikel van *Human Rights Watch* van september 2018 over de impact van het oorlogsgeweld op burgers in Afghanistan en een overzicht van de gebeurtenissen in 2019 in Afghanistan. Verzoeker wijst vervolgens op de machtsovername door de taliban in augustus 2021 en op de vermindering van het geweld, hoewel uit het EASO-rapport van 2022 blijkt dat er nog steeds geweldsincidenten plaatsvinden. Verzoeker wijst ook op het standpunt van het UNHCR, uitgebracht in augustus 2021, waarbij het erop aandrong om gedwongen uitwijzingen naar Afghanistan op te schorten en op de aanbevelingen in zijn *Guidance Note* van februari 2022, waarbij negatief wordt geadviseerd inzake weigeringsbeslissingen die gestoeld zijn op een intern vlucht- of vestigingsalternatief in Afghanistan.

Volgens verzoeker is de informatie waarop de verwerende partij zich baseert onvoldoende actueel. Hij leidt dit ook af uit de EASO *Country Focus* van januari 2022 waarin gesteld wordt dat het moeilijk is om een toekomstgerichte beoordeling te maken omwille van de volatiele situatie en omwille van de daling van het aantal bronnen omdat er minder journalisten en correspondenten actief zijn in Afghanistan. Verzoeker illustreert dit aan de hand van een vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 31 maart 2022 en stelt voor dat de verwerende partij een zogeheten *Fact Finding Mission* zou opzetten om de actuele veiligheidssituatie te onderzoeken en citeert het rapport van Nansen waarin de commissaris-generaal wordt aangespoord om meer actuele landeninformatie te verzamelen.

2.2. Middels een aanvullende nota van 15 augustus 2023 voegt verzoeker enkele bijkomende stukken toe aan het dossier, met name een rapport van 2016 getiteld *"The Other Side of Gender Inequality: Men and Masculinities in Afghanistan"* van de *Afghanistan Research and Evaluation Unit*, een uittreksel uit een artikel uit het sociologische tijdschrift *Tumultes* uit 2006 *"Femmes afghanes entre survie et résistance"*, de verwijzing naar een youtube-filmpje van juli 2022, getiteld *"Être une femme en Afghanistan"* en een artikel van de RTBF van 9 maart 2023 over Afghaanse vrouwen onder het taliban-regime (Aanvullende nota verzoeker, 15 augustus 2023, bijlagen 1-4).

Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota in op de beoordeling van het asielrelaas door de commissaris-generaal, waarbij hij in herinnering brengt dat alles 6 jaar geleden gebeurde toen verzoeker 16 jaar oud was. Vervolgens stelt hij dat zijn verklaringen wel degelijk specifiek en persoonlijk zijn en dat de *protection officer* geen verdere info heeft gevraagd. Voorts benadrukt verzoeker dat zijn relatie louter platonisch was en dat er slechts één keer fysiek contact was tussen hen. Tenslotte stelt hij dat K. zich enigszins anders gedroeg dan de Afghaanse gedragscode van haar verwachte. Verzoeker citeert de informatie van de verwerende partij over de rol van vrouwen in de Pashtun-cultuur, stipt aan dat zijn relatie slechts begon na het overlijden van zijn moeder en dat K. zijn nicht is. Verzoeker nuanceert in zijn aanvullende nota een reeks verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, onder andere betreffende wie het initiatief nam voor de relatie, het bespreken van de huwelijks- en toekomstplannen, de duur van de relatie en de risico's die dit met zich meebracht en de bedreigingen vanwege de familie S. Betreffende verzoekers gebrek aan interesse over het lot van K. stelt verzoeker dat er hem geen vragen over werden gesteld en hij acht het normaal dat er discrepanties bestaan tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal.

2.3. De verwerende partij maakte op 21 februari 2024 een aanvullende nota over aan de Raad waarin de landeninformatie wordt *geüpdatet* (Aanvullende nota verwerende partij, 21 februari 2024). Volgende COI-rapporten worden hierin opgesomd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20232/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle

elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

Het middel is niet-ontvankelijk in zoverre verzoeker daarin de schending aanvoert van artikel 24 van het Handvest, dat betrekking heeft op de rechten van het kind. Verzoeker verzuimt immers om uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing dit verdragsartikel zou miskennen.

Verzoeker voert in zijn enig middel onder andere de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

De door verzoeker geschonden geachte artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62, §2 van de vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

Uit de bespreking in het middel blijkt evenwel dat verzoeker de motieven kent die aan de weigeringsbeslissing ten grondslag liggen aangezien hij hieromtrent in zijn middelen inhoudelijke kritiek formuleert, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het eveneens door verzoeker geschonden geachte artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de Afghaanse nationaliteit van verzoeker en zijn herkomst uit het district Shirzad in de provincie Nangarhar niet wordt betwist (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 9 februari 2022, persoonsgegevens; AD, stuk 6, Documenten, kopie paspoort verzoeker). Hij verklaarde te vrezen gedood te worden door de taliban omwille van zijn liefdesrelatie met K. (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 9 februari 2022). De vader van het meisje zou immers ingestemd hebben om haar uit te huwelijken aan N., de zoon van een talibanlid (*Ibid.*). Het meisje zou dit te weten zijn gekomen en nadien bij hen zijn komen wonen, waarna verzoeker dit aan zijn vader vertelde (*Ibid.*). Zijn vader zou boos geworden zijn en verzoeker geslagen hebben. Het meisje zou nadien naar huis zijn teruggekeerd waar ze vermoord werd door haar broer (*Ibid.*). Verzoeker verliet naderhand het land (*Ibid.*). Verzoekers vader zou naderhand ook vermoord zijn.

5.1.3. De commissaris-generaal stelt in zijn bestreden beslissing vooreerst vast dat verzoeker weinig aannemelijke verklaringen aflegde over zijn geheime relatie met K. Zo kon hij geen doorleefde beschrijving geven van het karakter en de persoonlijkheid van K., druisen zijn verklaringen over de totstandkoming van deze relatie in tegen de landeninformatie over Afghanistan en is het onaannemelijk dat hij nooit zou hebben stilgestaan bij de risico's die deze geheime relatie met zich zou brengen. De commissaris-generaal stipt ook aan dat de verklaringen van verzoeker over gesprekken die hij met K. zou hebben gevoerd of anekdotes die zij zouden hebben meegemaakt geen enkele diepgang vertonen en zij samen kennelijk geen duidelijk toekomstperspectief hadden. Vervolgens stelt de commissaris-generaal vast dat de verklaringen over het ontdekken van de geheime relatie en over de gebeurtenissen in de nasleep ervan verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn relaas en dat de verklaringen van verzoeker over de evenementen nadat hij Afghanistan had verlaten ook bevreemdend zijn omdat er geen wraak werd genomen op verzoekers familie door de broer van K. of door de familie van N. De commissaris-generaal verbaast zich ook over het gegeven dat verzoeker naderhand geen informatie had ingewonnen over het lot van K. Tenslotte stelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet aantoonde dat de beweerde moord op zijn vader na de machtsovername verband houdt met de aanleiding voor zijn vlucht, die 2,5 jaar eerder plaatsvond. In zoverre verzoeker zijn vrees voor vervolging koppelt aan verwestering, zo geeft de commissaris-generaal aan, laat hij na dit concreet aannemelijk te maken.

5.1.4. Verzoeker beweert in zijn middel dat de commissaris-generaal geen tegenstrijdigheden of incoherenties kon aanduiden in zijn verklaringen. De Raad wijst er echter op dat niet enkel tegenstrijdigheden of incoherenties in de verklaringen aanleiding kunnen geven tot een weigeringsbeslissing inzake internationale bescherming, maar ook de vaststelling dat het relaas in zijn geheel weinig doorleefd of ongeloofwaardig overkomt. Verzoeker weerlegt de vaststelling niet dat bijvoorbeeld zijn antwoord op de vraag wat hij leuk vond aan K. uitermate stereotiep is: *“Ze was zeer mooi. Is een van de redenen dat de andere persoon heel graag met haar wilde trouwen, dat was haar schoonheid. Ze gaf me heel veel liefde, ze gaf me veel respect en zorgde altijd voor mij. Als ik naar haar huis ging, gaf ze altijd al haar aandacht aan mij.”* (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 11). Ook de verklaring van verzoeker dat het meisje met hem geen toekomstplannen bleek te hebben (*Ibid.*), doet de wenkbrauwen fronsen, net als de verklaringen van verzoeker over de inhoud van hun gesprekken. Zo stelde verzoeker dat hij gedurende ongeveer 1 jaar een relatie heeft gehad (*Ibid.*), waarbij de wekelijkse (soms twee keer per week) activiteiten bestonden uit gesprekken, thee drinken en fruit eten (*Ibid.*, p. 12). Over de inhoud van de gesprekken die hij met K. had, stelde hij enkel het volgende: *“Ik zei haar vaak hoe mooi ze was en zij zei tegen me hoeveel ze van me hield. Dat was alles waar we over praatten.”* (*Ibid.*). Naar het oordeel van verzoeker kan niet aan zijn relaas worden getwijfeld, maar hij toont geenszins aan dat hij een realistisch

beeld zou hebben geschetst. Dit blijkt bij uitstek uit de verklaringen van verzoeker over het risico dat K. en hijzelf liepen door een geheime amoureuze relatie te onderhouden terwijl het meisje aan een andere man werd uitgehuwelijkt. Verzoeker stelde immers laconiek dat hij *“nooit gedacht (had) over hoe gevaarlijk dit zou zijn”* (*Ibid.*, p. 12).

Waar verzoeker oppert dat de algemene landeninformatie niet werd aangewend tegen zijn asielrelaas, kan hij niet worden gevolgd. Uit de landeninformatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat vrouwen bij Perzisch-sprekende minderheden in Noord- en Centraal Afghanistan traditioneel meer publieke vrijheid genieten dan Pashtoun-vrouwen, die volgens de traditie zeer strikt worden afgeschermd en die nauwelijks sociale contacten kunnen onderhouden (AD, stuk 6, Landeninformatie, stuk 3, *Cultural Property News, Pashtunwali: Pashtun Traditional Tribal Law in Afghanistan*, 26 augustus 2021). Pashtoun-vrouwen leven nagenoeg volledig afgezonderd van mannen, behalve van hun dichtste verwanten. Verzoekers beschrijving van de wijze waarop zijn geheime liefdesrelatie met K. tot stand kwam, druist in tegen deze traditie: verzoeker zou na het overlijden van zijn moeder gastvrij ontvangen zijn geweest door K., die een dochter was van een oom in moederlijke lijn (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 11-12). Hij werd ontvangen in de gastenkamer in aanwezigheid van haar moeder en haar zussen (*Ibid.*), hetgeen al enigszins bevreemdend is. Het is in de Pashtoun traditie volstrekt onaannemelijk dat K., toen hij bij haar op bezoek was, de eerste stap zou hebben gezet om haar gevoelens te onthullen (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 11). Verzoeker acht de beoordeling van de commissaris-generaal subjectief, terwijl deze gestoeld is op objectieve informatie over de tradities bij de Pashtoun-bevolking in Afghanistan.

Verzoeker heeft geen andersluidende landeninformatie aangeleverd en toont niet aan dat hij veel details kon verstrekken over K. De Raad acht de combinatie van verzoekers weinig doorleefde verklaringen en de strijdigheid met de beschikbare landeninformatie determinerende motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus op afdoende wijze schragen.

5.1.5. Verzoeker gaat in zijn aanvullende nota van 15 augustus 2023 nader in op de overwegingen uit de bestreden beslissing en zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad wijst op artikel 39/76, §1, tweede lid *juncto* artikel 39/60, tweede lid van de vreemdelingenwet. Uit deze wetsbepalingen blijkt dat de partijen *“door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis (kunnen) brengen”*, doch dat *“de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen (dient te beperken), op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft”*. Er mogen immers *“(g)een andere middelen (...) worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn”*. De vaststelling dringt zich op dat verzoeker pas in zijn aanvullende nota van 15 augustus 2023 inhoudelijke kritiek ontwikkelt tegen de overwegingen van de bestreden beslissing. Verzoeker zet niet uiteen waarom hij deze kritiek niet in zijn gedinginleidend verzoekschrift kon opnemen. Bovendien gaan de bijlagen die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt (Aanvullende nota verzoeker, 15 augustus 2024, bijlagen 1-4) chronologisch ruim vooraf aan het tijdstip waarop de bestreden beslissing werd genomen (29 juni 2023). Terloops stipt de Raad aan dat verzoeker in zijn aanvullende nota een nieuwe interpretatie geeft aan zijn eerdere verklaringen. Het betoog van verzoeker is geenszins van aard om de pertinente motieven uit de bestreden beslissing, die hun grondslag vinden in objectieve landeninformatie, aan het wankelen te brengen.

5.1.6. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas en de geuite vrees voor vervolging omwille van een geheime relatie niet aannemelijk wordt geacht, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Er blijkt geen schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, dringt zich de vaststelling op dat verzoeker artikel 2 van het EVRM citeert, doch geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft omwille van zijn geheime relatie met K.

5.2.4. Waar verzoeker in zijn middel stelt dat de commissaris-generaal naar aanleiding van de weigering van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet zou concluderen dat hij veilig in Kabul kan wonen, gaat hij uit van een onjuiste lezing van de bestreden beslissing. Er wordt in de bestreden beslissing in weerwil van verzoekers beweringen en conform de aanbevelingen van het UNHCR terzake, geen intern vestigingsalternatief voorgesteld.

5.2.5. Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij oppert dat het aantal informatiebronnen over de heersende veiligheidssituatie in Afghanistan sedert de machtsovername is afgenomen, maar dit betekent niet dat er geen rapportage meer zou bestaan. Uit de beperktere beschikbaarheid van gegevens kan niet worden afgeleid dat er een toename zou zijn van het willekeurig geweld.

De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota van 21 februari 2024 meer recente landeninformatie heeft aangewend dan verzoeker in zijn gedinginleidend verzoekschrift en in zijn aanvullende nota van 15 augustus 2023. In de aanvullende nota wordt onder andere de EUAA *Country Focus Afghanistan* van december 2023 mede in overweging genomen. De commissaris-generaal stelt dat *“de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023. In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED’s maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. ‘Explosive remnants of war’ waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van ‘targeted killings’. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio’s, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze*

groepering in de loop van 2023. ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging. De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. (...)"

Specifiek betreffende de provincie Nangarhar wordt in de EUAA Country Guidance van januari 2023 inzake de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, gesteld dat Nangarhar een bolwerk is van ISKP waardoor er sprake is van gericht geweld vanwege ISKP tegen de taliban en burgers enerzijds of vanwege de taliban tegen (vermeende) ISKP-militanten anderzijds, maar dat er slechts in beperkte mate willekeurig geweld plaats vindt waarvan burgers louter door hun aanwezigheid in deze provincie het slachtoffer worden. Uit de beschikbare gegevens blijkt niet dat dit (willekeurige) geweld een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Verzoeker is een valide jongeman en heeft geen persoonlijke omstandigheden aannemelijk gemaakt die voor hem het risico op slachtofferschap van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet verhogen.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48 tot 48/7 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont niet aan dat de commissaris-generaal bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht waardoor er sprake zou zijn van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Er blijkt geen schending van het zorgvuldigheids- en/of het redelijkheidsbeginsel, noch van de (formele) motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

Voor zover nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN